

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

לירון קולוניולי ז"ל

ילדות

בת אורה-ניקול וג'אן-פייר. נולדה ביום כ"ג בניסן תשנ"ג (14.4.1993) בקריית
מלאכי. אחות למור-מוריה, לילי ובן-משה.
לירון נולדה שנייה להוריה, בת נהדרת, אחות מדהימה וחברה טובה.
שמות החיבה שלה היו לירוני ולירונה.

על הילדה שהייתה

מגיל צעיר בלטה באופייה הנינוח, היא הייתה יצירתית ומוכשרת.
מחוץ לבית קולה כמעט שלא נשמע, שקטה, ביישנית וצנועה. אך בתוך המשפחה
הקטנה והחמה נשמע קולה בברור והיא הייתה דומיננטית מאוד. צחוקה הגדול האיר
את הבית והיא הסבה למשפחתה גאווה רבה בזכות אישיותה והישגיה.

על הילדה שהייתה

לירון למדה במעון "חירות", בגנון "סחלב" והייתה ילדה חכמה מאוד וסקרנית. את הקניות שאימה הביאה, אהבה לירון לסדר על פי סדר משלה.

בגיל שלוש צפתה עם אחיותיה בטלוויזיה בשעה שאמן סיימה לנקות את הבית ונכנסה למקלחת. לפתע עלתה לירון על כיסא, פתחה את הדלת הנעולה ויצאה לכיוון הפארק העירוני. האם רצה בבהלה בעקבותיה ושאלה את העוברים והשבים אם ראו אותה. הם הפנו אותה אל הפארק, שם ראו ילדה קטנה אוחזת מגב ודלי בידה. "לאן ברכת?" שאלה אותה האם לאחר שמצאה את לירון, ולירון ענתה: "ללכת לנקות לסבתא את הבית".

על הילדה שהייתה

בכיתה א' כבר ידעה לקרוא ולכתוב, ודיברה בשפה גבוהה ובאוצר מילים עשיר. כתלמידת בית הספר היסודי "אלי כהן", שלטה עד מהרה בשפה האנגלית והצטיינה בכל תחומי המדעים. היא אובחנה כמחוננת ולמדה פעם בשבוע במסגרת מיוחדת לתלמידים מצטיינים במכללת "אחוה".

גיל ההתבגרות

לירון הייתה טובת לב ואהבה לעזור, כיבדה את משפחתה ובעיקר את סבה ואת סבתה. היא היתה קשורה מאד לאימה. בילדותה הגתה מעשי קונדס המכוונים להוריה, לסבא ולסבתא – תעלולים שמור, אחותה, הייתה האחראית על הוצאתם אל הפועל. כשגדלה נהגה לאכול ארוחת צהריים בכל יום שלישי אצל סבתא אילנה ואהבה אותה כמו אימא שנייה.

לירון אהבה מאוד את החגים, את הביחד ואת המשפחה. "את חסרה המון בזמנים כאלה," ספדה לה אחותה מור, "כמה היינו מחכים לראות מה תלבשי לחג, איך תפתיעי". עוד סיפרה אחותה כי המימונה הייתה החג האהוב עליה. "אחרי פסח תמיד היינו עושות יום כיף והולכות לאכול ארוחת שחיתות".

גיל ההתבגרות

מגיל שלוש-עשרה כתבה שירים רבים בעברית ובאנגלית על משמעות החיים, וביטאה דרכם את צורת המחשבה המיוחדת שלה. בשיר "שלום לנו" כתבה: "אתכם הכרתי זמן קצר אבל היה נהדר / איתכם נהניתי וגם צחקתי, אבל הכול נגמר / רק רוצה אני לכם לומר שעליי ללכת / שזהו הזמן להיפרד לעד / למרות שהיה כיף אני צריכה ללכת / להתחיל בחיים חדשים לגמרי / לפתוח דף חדש עם אנשים חדשים / אז להתראות לכם לעולמים / אולי ויום אחד שוב ניפגש / אבל זה כבר משהו אחר / שיהיה השלום עלינו ורק טוב יקרה / להתראות עד הפעם הבאה שבה הגורל יפגיש בינינו / היו שלום אבל אולי לא להתראות".

גיל ההתבגרות

עוד כתבה לירון: "אנשים לא רואים את האמת שבהם / הם רק רוצים יותר ממה שיש
להם / כי זה אף פעם לא מספיק, לכן כתבתי / שיר זה כדי להעביר את המסר... /
שמה שחשוב באמת זה החלומות שלנו / הרצון שלנו לחיות, התקווה לעתיד שיבוא /
אז כל מה שנותר לעשות... / זה לעצור ולהתחיל לחלום!"

גיל ההתבגרות

לאורך כל שנות לימודיה השתתפה בפרויקטים לתלמידים מצטיינים: בכיתות ה'-ו' היא השתתפה בפרויקט מצוינות ולמדה כ"פרח סטודנט" במכללת "אחוה". בכיתות ז'-ט' למדה ב"מכון ויצמן" בפרויקט מדעים לתלמידים מצטיינים, ובכיתות י'-י"א למדה רפואה באוניברסיטת "בן גוריון" בבאר שבע. בתיכון למדה גם בפרויקט "עוצמה" של חיל המודיעין ובמסגרתו למדה ונבחנה לבגרות בערבית ספרותית ומדוברת ברמה של חמש יחידות.

תחביבים ותחומי עניין

היא הייתה סקרנית ונהנתה לחקור וללמוד תחומים רבים לעומקם. לירון הייתה אוטודידקטית ובזכות אהבתה וכישרונה לשפות, היא לימדה את עצמה שפות באמצעות המחשב: ערבית, קוריאנית, ספרדית, יפנית, וסינית. היא אהבה את התרבות הקוריאנית – הנימוסים וההליכות, נהנתה לבשל אוכל קוריאני ושאפה ללמוד בדרום קוריאנה. לירון אהבה מאוד להאזין למוסיקה, היא האזינה למוזיקה קוריאנית, מוסיקה אירופאית, שירים בספרדית ואנגלית.

תחביבים ותחומי עניין

הבילויים המועדפים עליה בזמנה הפנוי היו לצפות בסרטים, בעיקר קומדיות רומנטיות; לצפות בסדרות טלוויזיה - טלנובלות דרום קוריאניות, ובספרדית ותכניות קומיות כמו זו של עדי אשכנזי; לקרוא המון ולהעשיר את עולמה – תולעת ספרים, במיוחד סיפורי מתח וספרי רפואה.

לירון אהבה לקרוא ספרים, ודרכם למדה על מגוון נושאים. היא שאלה ספרים מהספרייה העירונית וקראה בכל מקום, ואפילו בלילות קראה לאור פנס מתחת לשמיכה עד שאימה כעסה עליה, כי למחרת היה עליה לקום לבית הספר.

תחביבים ותחומי עניין

לירון אהבה בעלי חיים – סוסים וכלבים שבהם טיפלה. היא נהנתה לעסוק בספורט, ובייחוד העדיפה ריצות למרחקים קצרים וכדורסל. כבשלנית מוכשרת אהבה את המטבח ובני משפחתה היו מחכים בקוצר רוח שהיא תבשל להם את מטעמיה. לירון אף חלמה להשתתף בתכנית הטלוויזיה "מאסטר שף", ולימים, כשנערכה תחרות בסגנון זה בבסיס הצבאי, הקבוצה של לירון זכתה במקום הראשון.

לפני הגיוס לצה"ל

בכיתה י"ב, טרם גיוסה לצה"ל, עברה לירון מיונים רבים והתקבלה למשלחת נוער לארצות הברית. רק שישה בני נוער מכל רחבי הארץ התקבלו מבין מאות מועמדים, ויצאו לסיאטל כדי להדריך ילדים יהודיים בתחום המורשת היהודית. לירון קצרה הצלחה רבה וכולם היו שבעי רצון מתפקודה. במסגרת המשלחת היא התארכה לירון בביתיהן של משפחות יהודיות, ואחת האימהות התקשרה לאורה, אימה של לירון, וביקשה לאמץ את בתה. בתגובה אמרה אורה ללירון: "עכשיו אני עולה על מטוס להחזיר אותך לארץ".

לפני הגיוס לצה"ל

לירון, שהייתה חדורת מוטיבציה, רצתה לשרת שירות משמעותי בצה"ל. היא עברה את המבחנים בהצלחה רבה והתקבלה למודיעין שדה, אך משהתברר שהיא רוצה להיות שגרירה בעתיד, נאמר לה שלא תוכל לעשות זאת אם תשרת בחיל זה. לירון החליטה לוותר על השירות במודיעין שדה.

הגיוס לצה"ל

ב-11 באוקטובר 2011 היא התגייסה לצה"ל, ולאחר שסיימה טירונות ב"מחנה 80", נשלחה לקורס עובדות מעבדה רפואית (בסיס ההדרכה בה"ד 10). בשבועיים הראשונים עברה מבחנים בביולוגיה ובגוף האדם, כולל סוגי בדיקות הדם וכיצד לפענח את תוצאותיהן. בשבועיים שלאחר מכן תרגלו בקורס כיצד יש להוציא דם ורידי למבחנות שונות. לירון שובצה כלבורנטית במרפאת בסיס פלמחים של חיל האוויר, שם הגישה שירות מקצועי ואדיב.

השירות הצבאי

לאחר תקופה של כמה חודשים בתפקיד לבורנטית, חשה לירון שאינה ממצה את יכולותיה והגישה בקשה בכתב לעבור לתפקיד משמעותי יותר.

היא השכילה להבין שתפקיד מש"קית קישור לכוחות הזרים הוא בסיס להתפתחות ולצבירת ניסיון בדיפלומטיה וישדרג את ידיעתה בשפות הזרות. ריתקה אותה האפשרות לקיים קשרים מקצועיים עם נציגי צבאות אחרים בעולם, וללוות משלחות של האו"ם ומשלחות צבאיות המגיעות לארץ.

מועד הנפילה

באחד הבקרים הסיעה אותה אימה לצומת קסטינה, שם חצתה לירון את הכביש באור ירוק. נהג רכב פרטי שחלף במקום ונהג ברשלנות, דרס את לירון. היא הובהלה לבית החולים "קפלן" במצב קשה. במשך יממה נאבקה על חייה ונפטרה שעות ספורות לפני כניסת השבת, יומיים לפני ראש השנה. חלומותיה הרבים התנפצו.

רב-טוראית לירון קולוניולי נפלה בעת מילוי תפקידה ביום כ"ז באלול תשע"ב (14.9.2012), יום אחרי שנפגעה בתאונת דרכים בדרכה לבסיס. בת תשע-עשרה וחצי הייתה בנפלה. היא הובאה למנוחות בחלקה הצבאית בבית העלמין בקריית מלאכי. הותירה אחריה הורים, שתי אחיות ואח.

הספדים

אחותה מור פתחה דף בפייסבוק לזכרה, ובו כתבה: "בגיל שלוש בישרו לי שתהיה לי אחות קטנה ששמה לירוני. חשבתי: אוף, כבר לא אהיה בת יחידה, אך כשאימא חזרה מבית החולים נושאת בידה מלאך קטן ויפה, כשראיתי אותך צחקקת ושבית את ליבי לעד. עם השנים למדנו להיות אחיות-חברות טובות והמשענת אחת של השנייה. בנינו חיים שלמים ביחד. כל חיי אודה להורים שהביאו לי מתנה ענקית ששינתה את העולם שלי והביאה לי אושר אין סופי ... טוב ליבך האיר כל חדר, קול צחוקך המתגלגל היה מציף מאושר את חדרי ליבי. היית האחות הביישנית אך בפוך דעה לכל דבר ובגרות גדולה מהחיים, תבונה כגדולי הוגי הדעות. היית ותמיד תישארי לי כאישיות עצומה שלימדה את הגדולים ממנה ליהנות מהדברים הקטנים בחיים".

לילי אחותה הצעירה ספדה לה: "לירוני אחות יקרה שלי, אותו בוקר לפני האסון חרות בזיכרוני. ... בערב ישבנו אני ואת בבית צחקנו והיה כיף, כל כך רצית לצאת לטייל במוצאי שבת, אני ואת. אני רוצה להגיד תודה על זה שזכיתי להיות איתך ברגעים האחרונים שלך איתנו... אחות יקרה שלי, אני כל כך מתגעגעת. ... לחיוך שלך, לשמחת חיים שלך, לצחוק המתגלגל שלך, לראות אותך חוזרת הביתה..."

הספדים

אמא שלה מספרת: "לירון מייצגת מבחנתי עצמה נשית. ילדה שאהבה לקבל את השונה וידעה להכיל אותו בכל צורה ומגוון. חלומה הגדול היה להיות שגרירה ולקבץ בין העמים יחד. ילדה מיוחדת, ענווה, שכל מבוקשה היה להשכין שלום בין אנשים. לירון מאוד אהבה את חג הפסח ובמיוחד את המימונה. היא אהבה את ההכנות של המופלטה ואת תלבושות החג שאפיינו מאוד את האווירה. לירון נולדה ביום המימונה, והמתכון של המופלטות מאפיין אותה בנתינה שלה לאחרים וקבלת השונה. היא אהבה להכין איתי ביחד והיינו מחלקות לאנשים באהבה. לירון תמיד חיכתה בקוצר רוח למופלטה הראשונה, הייתה חייבת לטעום הראשונה."

הנצחה

על מצבתה חרוטות המילים: "בהצדעה לפרח היפה שלי. תמיד תהיי חרוטה בליבי
ובזכרוני. אוהבת אותך לעד, אמא".

אימה קעקעה על ידה הימנית קעקוע בו כתוב "לירון לעד תהיי איתי".

המשפחה תרמה לבסיס פלמחים חנוכייה ענקית לזכרה, וכל ערב היא נדלקת עם אורות
הבסיס.

הנצחה

כתבה לזכרה:

<https://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-5226084,00.html>

עמוד פייסבוק לזכרה:

<https://www.facebook.com/LEERONKOLONI93/>

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

